

Regionális fejlesztési és kohéziós politika 2020 után

2018. május 29-én az Európai Bizottság bemutatta a 2021–2027 közötti programozási időszakra vonatkozó jogalkotási javaslatait, ideértve a közös rendelkezések megállapításáról szóló rendeletet (CPR), az Interreg-rendeletet, az európai határokon átnyúló mechanizmusról szóló rendeletet, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alapra (ERFA), a Kohéziós Alapra (KA), továbbá az Európai Szociális Alap Pluszra (ESZA+) vonatkozó, alapokról szóló rendeleteket.

A közös rendelkezések megállapításáról szóló rendelet egységes szabálykönyvet dolgoz ki hét, megosztott irányítású uniós alap – ERFA, Kohéziós Alap, ESZA +, Európai Tengerügyi és Halászati Alap, Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap, Belső Biztonsági Alap, valamint a Határigazgatási és Vízügyeszköz (HAVE) tekintetében. Az egységes szabálykönyv egyszerűbbé teszi a programvezetők és a kedvezményezettek életét, valamint előmozdítja a szinergikus hatást is az alapok és egyéb uniós költségvetési eszközök között.

A 2020 utáni kohéziós politikára vonatkozó javaslatok célja a szakpolitika egyszerűsítése, korszerűsítése és rugalmasabbá tétele, megőrizve a végrehajtásával kapcsolatos egyértelmű feltételeket, valamint elősegítve az európai szemeszterrel való szorosabb kapcsolatot. Ez látható abban, hogy hangsúlyt helyeztek azon prioritásokra, amelyek segítik Európát versenyképessége megőrzésében, valamint a globalizációhoz és a technológiai változásokhoz való alkalmazkodásban, miközben nagyobb mozgásteret biztosítanak a programozási szinten.

A szabályozási javaslatok a prioritások rövidebb, modernebb felsorolását teszik lehetővé, amely az intelligens, zöld, alacsony szén-dioxid-kibocsátású, szociálisabb, összekapcsoltabb és a polgárokhoz közelebb álló Európára összpontosít. A jelenlegi 11 tematikus célkitűzést 5 szakpolitikai célkitűzésre csökkentették, az integrált megközelítések kidolgozása és végrehajtása pedig egyszerűbb.

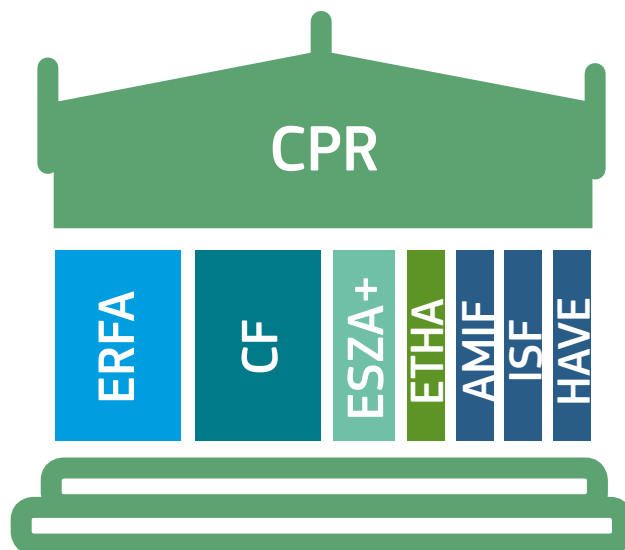
Ezenkívül a tényleges egyszerűsítési intézkedések közé tartozik a kijelölési eljárás megszüntetése, az egységes auditálási elv bevezetése, a gyökeresen egyszerűbb hea-szabályok javaso-

lása, további lehetőségek hozzáadása az egyszerűsített költségelszámolási lehetőségekhez, egyszerűbb szabályok a pénzügyi eszközök esetében, valamint általában jelentős mértékben megkönnyített jelentéstételi, programozási és végrehajtási folyamatok.

Az Interreg kulcsfontosságú változásai közé tartozik, hogy az Interreg-rendelet az Unió minden külső határára vonatkozik, ahelyett, hogy különböző rendeletek vonatkoznának a különböző típusú határokra, mint az előző rendszerben. A többi új elem közé tartozik a tengeri együttműködés stratégiaibb megközelítése, az interregionális innovációs eszközök és a határokon átnyúló európai mechanizmus. A határokon átnyúló programok most jobban összpontosíthatnak az intézményi együttműködésre, a határokon átnyúló problémák megoldására, valamint a közérdekű közös szolgáltatásokba történő beruházásokra.

Ezen túlmenően az Európai Városfejlesztési Kezdeményezés megerősítette a városfejlesztési menetrend kötelezettségvállalásait, új koherens városi megközelítést hozva azzal, hogy a különálló eszközöket egyetlen csomagban egyesítette.

A 2014–2020-as programozási időszakhoz viszonyítva a javaslatok kevesebb és kézzelfoghatóbb, teljesítendő előfeltételeket határoznak meg a projektek kiválasztása előtt és a programozási időszak során. Az országspecifikus ajánlásokat is figyelembe veszik a programozás kezdetén és a féldős

A következő uniós költségvetés kulcsfontosságú jellemzői

Több finanszírozás a kiemelt területek számára

Új mechanizmus az uniós költségvetés jogállamisághoz kapcsolódó pénzügyi kockázatokkal szembeni védelme érdekében

Kiemelt hangsúly van az uniós hozzáadott értéken és a teljesítményen

Kevesebb bürokrácia a kedvezményezettek számára

Rugalmasabb és agilisebb költségvetés világosabb és karcsúbb architektúrával

felülvizsgálat során. Az uniós finanszírozás kulcsfontosságú prioritásokra történő tematikus koncentrációja biztosítja, hogy a kohéziós politika továbbra is a versenyképességre, valamint a globalizációs kihívásokhoz és a technológiai változásokhoz szükséges strukturális kiigazításokra összpontosítson, elkerülve az erőforrások felaprózódását.

A teljes programozási folyamat a jó teljesítményre összpontosít, a valamennyi programra vonatkozó, 2024-es féldíós felülvizsgálat pedig lehetővé teszi a felosztások eredményalapú, az európai szemeszter során azonosított kihívások és a társadalmi-gazdasági helyzet figyelembevételével melletti programozását 2026-ra és 2027-re. Ez biztosítja a megfelelő egyensúlyt a 9 éves programozási időszak előírt rugalmassága és a beruházási keret szükséges stabilitása között.

A helyzet állása

A 2018. december 13–14-i ülésén az Európai Tanács beleegyezett abba, hogy 2019 őszén megállapodásra jusson a többéves pénzügyi keret (MFF) tekintetében. Ez azt jelenti, hogy az Európai Parlamenttel folytatott, a többéves pénzügyi keretről – többek között a tárgyalási keret végleges változatának részét képező, többéves pénzügyi kerethez kapcsolódó iparági javaslatokról – szóló viták csak ennek lefolytatása után kezdődhetnek. A korábbi tapasztalatok alapján ez azt jelenti, hogy a többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos végleges megállapodásra csak 2020 közepén kerülhet sor, és az ágazati javaslatokat csak ezt követően véglegesítik, sokkal lassabb ütemben, mint azt kezdetben a Bizottság javasolta.

Az elnökség egy felülvizsgált tárgyalási keretvázlatot mutatott be 2019 júniusában, amely többek között a CPR és az alapspecifikus jogszabályok elemeit is tartalmazza, amelyekkel kapcsolatban a Tanács még nem nyilvánította ki az álláspontját.

Ezek az elemek a következők: a pénzügyi költségvetési juttatások, a makrogazdasági feltételrendszer, az alapok közötti és egyéb uniós eszközökbe történő átcsoportosítások, az előfinanszírozás, a társfinanszírozás, a kötelezettségvállalás visszavonása, valamint az ERFA és az ESZA+ tematikus koncentrációja.

A kohéziós politikai jogalkotási csomag 2018 májusában történt elfogadását követően a társjogalkotók jelentős előrehaladást értek el a saját álláspontjuk létrehozása tekintetében.

2019. február közepe és április eleje között az első olvasat során az Európai Parlament létrehozta álláspontját a kohéziós politikával kapcsolatos jogalkotási csomag minden elemére vonatkozóan. A Tanács kezdetben lassabban haladt előre, de 2019 júniusára megfogalmazta a jogalkotási csomag legnagyobb részére vonatkozó álláspontját, és támogatta a részleges tárgyalási megbízást a CPR összes elemére vonatkozóan (kivéve a többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos elemeket).

Mindazonáltal a Parlament megbízatásának lejártával csak három háromoldalú egyeztetésre volt lehetőség a Parlament, a Tanács és a Bizottság között a 2019 májusában megtartott európai választások előtt. Annak ellenére, hogy nem sikerült politikai megállapodásra jutni, bizonyos szintű ideiglenes megállapodás született különösen a programozáshoz kapcsolódó cikkek vonatkozásában. A folyamat azonnal újraindul, amint 2019 őszén az új Parlament üléseznit kezd. ■

TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

<https://europa.eu/!xj38Db>